

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Norveška republika.

Prva republika na evropskem severu sicer še ni zagotovljena ali že se prikazujejo tista sumna znamenja, iz katerih je mōči sklepati na nje ustanovitve, že se o tem govori in piše in to po vsem svetu, kjer se ljudé zanimajo za politične dogodbe. Radikalna večina norveškega parlamenta ali stortinga bojuje z neizprosno srditostjo in občudovanja-vredno, neomahljivo doslednostjo zoper unijo s Švedsko. Za nekoliko tednov vzprejel je norveški parlament celo vrsto predlogov, katerih vsak pojedin je glasna demonstracija proti Švedski in težka, neozdravljiva rana norveško-švedski uniji.

Minoli teden storil je norveški parlament v tem pogledu nov korak. Dočim se je doslej boril vedno samo zoper unijo in zoper vse ustanove, nastale iz unije in vsled te unije, začel je sedaj odkriti boj zoper kralja in zoper prestolonaslednika. Parlament je minoli petek znižal kraljevo civilno listo za 80.000 kron na leto, prestolonaslednikovo apanažo pa za 50.000 kron na leto. Omeniti treba, da kraljevska obitelj švedsko norveška nima posebnega privatnega imetja; kralj in člani kraljevske obitelji dobivajo od Švedske in od Norveške posebne apanaže. Kralj dobiva od Švedske na leto 1.338.000 kron, od Norveške pa je dobival doslej na leto 336.000, katero svoto mu je parlament, kakor povedano, znižal na 256.000 kron.

Vsakdo mora priznati, da je to ostra demonstracija, nedvoumni izraz narodnega nezaupanja — vladarju. Dasi kralj ni kar se pravi bogat, vendar je gospodarski v takih razmerah, da bo to znižanje letnih svojih dohodkov iz lahka prebolel, toliko bolj pa ga mora skeleti ta moralni udarec, čegar pomen je jasen vsakemu razsodnemu človeku. Za prestolonaslednika je to znižanje letne apanaže čutnejši udarec nego za kralja, kajti njegovi dohodki so primeroma jako majhni, zanj je torej ta sklep norveškega parlamenta gmotne in moralne škode.

Ako se vse to uvažuje, potem ni pretirano, če se reče: Norveški parlament stoji na barikadah zoper unijo s Švedsko, zoper kralja in zoper monarhični princip.

Jeden prvih in gotovo najbolj čitani norveški list, „Aftenblad“, priobčil je po zgoraj omenjenem ukrepu norveškega parlamenta senzačni članek, v katerem pripoveduje, da so v Ameriki bivajoči norveški domoljubi že pred desetimi leti ustanovili društvo „Norveška republika“, čegar namen, izražen že v naslovu, je ta, delovati za razširjanje republičanske ideje v Norveški na vse mogoče načine, zlasti pa pōtem novin in brošur.

Dalje naznanil je imenovani list v tistem članku, da ima v rokah važen oklic, kateri je že l. 1884. razposlalo društvo „Norveška republika“. V tem oklicu se mej drugim trdi, „da se vse več in več inteligentnih sinov norveške dežele izreka za republiko“, pristavlja se pa, „da je tem možem v sedanjih razmerah jako težko ako ne povsem nemogoče, delovati na zrušenje monarhije in je torej potrebno, da dobiva republikansko gibanje v Norveški od zunaj moralno in gmotno podporo. Kdo pa je v to poklican, ako ne mi v Ameriki bivajoči Norvežani, ki smo že prisegli na republiko v novi svoji domovini?“

Oklic roti vse norveške rodoljube, naj z vsemi sredstvi, odkrito in prikrito, delujejo na to, da se odpravi monarhija in vse monarhične ustanove, ter ustanovi republika.

K temu je še dodati, kar je vladni zastopnik Rynning te dni zatrdil v norveškem parlamentu, to namreč, da dobivajo norveški radikalci za boj zoper unijo in monarhijo primeroma velikanske denarne prispevke od ameriškega društva „Norveška republika“, da so s temi denarji, v kolikor jih niso potrosili za volilno agitacijo in v podporo radikalnim časopisom in agitatorjem, nakupili raznovrstnega orožja in da je že l. 1891. v dobi znane velike krize mej Švedsko in Norveško, bila pripravljena cela radikalna, dobro oborožena vojska za boj proti kralju.

Mogoče je, da je vladni zastopnik nekoliko pretiraval, ali v zvezi temu se mora priznati, da so norveški radikalci krenili na republičansko pot in se jeli tako energično, vztrajno in dosledno boriti za republičansko idejo in zoper monarhijo, da ni dvomiti o njihovi končni zmagi, ali šele po prebiti veliki in nevarni krizi, katera je neizogibna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. julija.

Vojni minister Bauer †.

V soboto zvečer umrl je na Dunaji vojni minister podmaršal baron Bauer po kratki bolezni. Pokojnik je bil porojen v Lovu dnó 7. marca 1825. l. Prvič je bil v vojni l. 1859., in sicer kot major ter se je odlikoval v bitki pri Solferinu. L. 1862. postal je polkovnik, l. 1866. pa brigadir. Kot poveljnik brigade, sestavljene iz pešpolkov št. 28 in 70 ter iz tedanjega 19. lovskega bataljona je izdatno pripomogel k zmagi pri Kustoci in se udeležil naskoka na Santo Lucijo. L. 1868. postal je Bauer general, l. 1881. pa podmaršal in poveljnik na Dunaju. Ko je l. 1888. odstopil vojni minister Bylandt, prišel je Bauer na njegovo mesto. Kot vojni minister si je Bauer pridobil razne zasluge, zajedno pa je začel bolj kakor predniki njegovi v strau potiskati tisto mrvice ravnopravnosti, katero imajo Slovani v vojski. Tudi naredba gledé slovenščine pri koroškem pešpolku je Baurovo delo. Mož je bil pač Nemec in je delal za nemštvo kjer je mogel.

Nemški nacionalci.

Že opetovano smo govorili o pripravi, katere delajo nemški nacionalci za odločilni boj mej njimi in nemškimi levičari. Nacionalci so izprevideli, da je za pridobitev tistega faktorja, ki odloča o usodi posamičnih strank, namreč za pridobitev volilcev, treba najpoprej dobre in trdne organizacije ter jasnega programa. Osnutek takega programa priobčilo je te dni glasilo nemškega društva Dunajskega, naslovljeno „Nationale Blätter“. Po naši sodbi so nemški nacionalci tista stranka, kateri pripade prej ali slej vodstvo nemškega naroda v Avstriji in zato je gotovo umestno, da posvečujemo njihovemu delovanju primerno pazljivost. Osnutek programa, priobčen v zgoraj imenovanem listu, določen je za podlago obravnavam strankarskega shoda nemških nacionalcev, ki se bo najbrž letošnjo jesen vršil. Glavne točke naciionalnega programa so naslednje: 1.) Stranka presoja vsa javna vprašanja izključno z nemškega stališča ter uravnava svoje delovanje vedno po tem, kar služi interesom nemškega naroda; 2.) Avstrijo je preleviti v nemško državo, odločivši od nje Gališko, Bukovino in Dalmacijo; 3.) Ohraniti je svobodno šolo in odpraviti vse zapreke svobodnega političnega življenja, kakor jih določajo zakona o društvih in shodih in tiskovni zakon. Sedanji volilni red nadomestiti je z

LISTEK.

Mahmudkina deca.

(Prevod iz ruskega.)

I. Mahmudka.

Prve vrste ruske in turške vojske so jele streljati.

V megli bilo je možno razločiti le tužne velikane Balkanskih gora. Gore so se videle kakor oblaki, na noč prinikli k zemlji. Tam daleč, daleč sveti se rdeče mesto: gotovo so naredili Turki gromado, ali pa gori kaka pristava. Bistro gledajo tje Kazaki, ali v takej megli ne razvidiš nič.

Streljati so jeli s turške strani, naši so le odgovarjali. Ni mi, ni oni niso videli, v koga udarjajo. Kazalo se je čuvstvo strahu: megla taka, da bi se moglo priplaziti blizu, in vojak ne opazi so-vražnika. V takih razmerah „strelja se“ po sili. Slišiš namreč, da jaz ne spim, stražim, čuvaj se...

V težkem, vlažnem vzduhu utihavali so strelji. Neopazno nastopala je noč, zakrivaje z mrakom to njivo krvi. Malo po malem izgubljala so se očem ne pobrana trupla, valjavša se po snegu. Redkoma le začul se je kak vzdih, ali hropenje poginajočega

konja. Vojaki so bili utrujeni po današnjem prehodu in večernem boji, niti mrliči se tu ne poberejo! Bog daj oddahniti se do jutri!

„Kaj, Ivan Fomič? ... Novoletna noč ni posebno dobra?“ obrnil se je mal tolat polkovnik k vitkemu majorju, kateri je nosil roko na prevezi... Sedela sta na balkonu turškega doma.

„Da! ... Od doma pa nikakih pisem.“

„Mene to ne vznemirja preveč. Vem, kaka je ta naša vojna pošta! Ali vendar bi rad pogledal vsaj z jednim očesom. Vrag ga vedi! Božič smo srečati na Šibki, Novo leto tu. Tam pa sedaj: — gore luči, otroci letajo veseli. Vaša Aleksandra Petrovna je sedaj s svojimi pri mojih. Govore o nas. Vznemirja jih, kaj da ni nikakih pisem. In kaka naj bi bila ta pisma, ko ves čas, ubijaje si glavo, lezemo naprej. Kaj pa vaša roka?“

„Malo trga.“

„Glejte slučaj.“

„Kakov?“

„Da bi se odpravili domov zdraviti se.“

„No, tega, znate, ne smete vi govoriti, ne jaz ubogati.“

„Zakaj?“

„Častnikov je pri nas i brez tega malo ostalo.“

Pri meni v bataljonu vevajajo podporočniki kompanijam. In pri tem, kaže se, sem z vami vedno skupaj. No, skupaj se i vrneva... Torej le pustite to.“

Noč je zagrnila daljave. Migljale so le luči v oknih naselbine. Po ulicah pa se premiče rdeča plamenica. V njenem rdečem motnem svitu, poriva-jočem se skozi meglo, vidi se brkasta osoba... Včasih zamaje se v osvetljenem krogu konjska glava, nastavlja joč ušesa.

„Panteljejev!“ zakliče polkovnik proti plamenici.

Plamenica se je obrnila na dvor. Kmalu prkal je pred častniki neutrudni stepnjak, teptajoč s kopiti namenjeni sneg. Kazak, kateri je sedel v sedlu, povešil je plamenico tako, da so črni oblaki dima ob-tili njegovo roko in počasi in težko jeli dvigati se kvišku.

„Kam pa ti?“

„Na avantpostu, vaše visokoblagorodje.“

„Zakaj?“

„Jeli so streljati.“

„Idi in reci: ne odzivati se Turkom, ako ni nič posebnega. Naj streljajo in postrele ter se utrudijo. Ali kaj nam je zopet poslal Bog?“

*) Avantposta — prednja stražna vojna linija.

(Dalje prih.)

drugim vsem slojem prebivalstva jednako pravičnim; 4.) V gospodarskem oziru je skrbeti za reformo davkov in pristojbin, za povišanje plač, za agrarno reformo in za obrtništvo; 5.) Skrbeti je za zakone v varstvo delavcev, za železnice, zavarovalnice za banke in skladišča; 6.) Kartelstvo je zakonodajnim putem urediti; 7.) Nasprotovati je vsake vrste korupciji, tako v gospodarskem in političnem kakor v socialnem življenju, zlasti pa korupciji, katero proizvoda novinarstvo in židovstvo; 8.) Prva in poglavita naloga je ustanovitev poštenega od Nemcev in za Nemce pisanega dnevnika na Dunaji. — To so v kratkem načela, na katerih podlagi mislijo nacionalci določiti svoj program. Ako se ne oziramo na določbe glede prevlade Nemcev, nimamo temu programu kaj prigovarjati, glede narodnostnega stališča nacionalcev pa menimo, da nimajo upati na zmago, tem manj, ker bi Avstrija prej nego se prelevi v specifično nemško državo prestatiti imela nevarno krizo.

Korak za korakom.

Ko so maloruski vseučiliščniki Dunajski uprizorili znano demonstracijo zoper metropolita Sembratoviča, hiteli so vsi zaščitniki tega dostojanstvenika zatrjevati, da je bila ogroženost vseučiliščnikov in njihovih somišljenikov do cela neutemeljena, ker baje nihče nihesar ne namerava zoper sedanjo organizacijo unijatske cerkve. Dotični „beschwichtigungsböhrath“ pisali so tako prepričevalno, da jim je marsikdo veroval, zlasti ker so unijatski škofje s Sembratovičem na čelu v tem istem smislu govorili, pisali in propovedovali. Kako iskrena in resnična so bila ta zagotovila, svedoči to, da je vlada razpustila Dunajski grško-katoliški seminar in Lvovski generalni seminar, kjer se je vzgajala unijatska duhovščina. Kot uzrok se navaja, da bogoslovci na Dunaju ne poznajo domačih razmer, Lvovskih pa ni moči nadzorovati. Kolike vrednosti je to utemeljevanje, presodi vsakdo sam, dovolj je, če omenimo, da se je Dunajskim bogoslovcem veledušno dovolilo, da smejo svoje študije dovršiti pri jezuitih v Inomostu. — Latinizatorji, ki so ta udarec na organizacijo unijatske cerkve prouzročili, naj nikari ne pozabijo, da tisti, ki seje jezuvite, žanje Voltairovce.

Vnanje države.

Poljaki in Pruska.

Razni nemški listi so te dni javili, da je pruska vlada naročila šolskim nadzornikom v poljskih krajih, naj se izrečejo, kako bi bilo poljščino zopet uvesti kot učni predmet v ljudske šole. Ta vladni korak se stavlja v zvezo s glasovanjem poljskih poslancev za vojaško predlogo in z izjavo cesarja Viljema, da ne bo Poljakom tega glasovanja „nikdar pozabil“. — Isti listi javljajo, da je vlada Poljakom za njih glasovanje v prid vojaške predloge še marsikaj drugega — obljubila. Kolika sreča za Poljake! Vlada jim je marsikaj obljubila! Tudi pred prvim glasovanjem Poljakov za vojaško predlogo čuto se je o vladnih obljubah, da se poljščina uvede kot učni predmet — ne kot učni jezik — v poljske ljudske šole. Ali po glasovanju izjavil je pruski naučni minister prostodušno, da se je to „pokazalo“ kot nemogoče! Zanimivo bi bilo izvedeti, ali je zgoraj omenjeno naročilo šolskim nadzornikom bilo izdano pred drugim glasovanjem Poljakov za vojaško predlogo, ali po njem. Mi verujemo pruskim obljubam šele tedaj, kadar so izvedene, in poljski poslanci bi jako previdno ravnali, ko bi se držali tega načela, saj imajo dovolj izkušenj, da velja za Nemce stari rek: Graeca fides, nula fides.

Ministerska kriza v Belgiji.

Ministerska kriza, nastala minoli teden v Belgiji, se menda ne dá več poravnati. Belgijski parlament je v četrtek zavrgel vladni predlog glede volilnega reda za senat. Klerikalci imajo sicer v parlamentu večino ali ne dvetretjinske, kakršna je bila treba, da obvelja ta zadnja točka reforme ustave. Prebivalstvo Belgije je bilo sila radovedno, kako se bo parlament v tem oziru odločil, kajti od rešitve tega vprašanja je prav za prav odvisno, bo li imelo prebivalstvo kaj koristi od sklenene splošne volilne pravice ali nič. Ko se je v četrtek razglasil negativni rezultat glasovanja, s katerim je bil zavržen zadnji kompromisni predlog, vzkliznil je ministerski predsednik Beernaert: „Zdaj mi ne preostane drugega nič, kakor da grem“ — in podal demisijo. Ali vzprejme kralj to demisijo ali ne, se zdaj še ne vé. Klerikalci grozijo z razpustom parlamenta, ali tudi to ni gotovo, da bi kralj dopustil razpust, ker bi se volitve zopet vršile po starem volilnem redu. Položaj je jako težak in lahko se primerijo nove homatije.

Sijamske homatije.

Angleški poslanik lord Dufferin vrnil se je že v London, da sporoči angleški vladi uspeh svojih pogajanj s francosko vlado glede Sijama. Bolj in bolj se kaže, da Anglija sicer sama ne misli posesti v sijamsko francoski prepri, da pa misli na to nahujskati kako drugo državo, namreč Kino. Vzlic temu, da so jeli angleški listi o sijamskih homatijah pisati v zmislu, Francozom neprijaznem, in groze celo, da bi Anglija utegnila premeniti svoje stališče napram evropskim državam to je, napram trojni zvezi, vender ne mislijo Francozi odnehati. Sijamski poslanik v Parizu prosil je vlado francosko podaljšanja roka, določenega za odgovor na francoski ultimatum, a francoska vlada je to prošnjo odklonila. V

Parizu pričakuje se odgovor sijamske vlade nocoj po noči, a dasi rok še ni potekel, bile so — ako je „Temps“ točno poučen, že večje praske mej Francozi in Sijamci. Poveljnik francoske vojske je po tridnevnem buju otel Sijamcem tri važne trdnjave. Na strani Sijamcev je bilo baje 300 mož ubitih, 200 pa ranjenih.

Pamir.

„Novoe Vremja“ piše: Kineška vlada je sklenila braniti z vsemi sredstvi svoje pravice do Pamira. Ne vé se še, ali postopa kineška vlada v tem oziru samostalno ali soglasno z Anglijo, a gotovo je, da zbira kineška vlada blizu ruske turkestanke meje veliko vojsko, oboroženo po evropski. Ta vest se kot resnična potrjuje tudi z druge strani. Taka energija in taka naglost svedoči, da se pripravlja kineška vlada na odločen korak, kaže pa tudi, da je mej osrednjo vlado kineško in posamičnimi provincijami dognana tesnejša zveza, kakor je bila kdaj. Pamirsko vprašanje nima za Rusko važnosti prve vrste. V spornih rečeh je Rusija vedno uravnala vsa nasprotstva s popustnostjo. Mi nimamo nikakega uzroka, prepirati se z mogočnim kineškim cesarstvom, ali vprašanje o naših pravicah do pamirske planote, izvzemši Sugnan in Rohan, je tako pojasneno, da se kineška vlada silno moti, če se sedaj oglašja, zlasti ker nima Pamir za Kino nikake važnosti. V vsakem slučaju bo Kina s svojo politiko groženja dosegla nasprotni cilj: mi bomo manj popustni, kar je brez dvoma potrebno za ohranitev ruskega ugleda in ruske veljave, sosebno po lanskih dogodbah v Pamiru.

Dopisi.

Od Kulpe 20. julija. [Izv. dop.] (Schulvereinske agitacije.) Malokdaj je čitati novic iz belokranjskega okraja. Tujec bi mislil, da gre vse tukaj mirnim potem brez vsake politične rabuke in preprirov. A ni tako! Tudi tukaj ni nebo jasno. Nad nami zbirajo se oblaki, ki nam napovedujejo novo nevihto.

Pred leti ustanovila se je zasebna šola nemškega Schulvereina na Maverlu. V to šolo pohaja več kot polovica slovenske dece. Človek bi mislil, da bo pri tem ostalo. Žalibože, da ni to tako. V Dobljčah, h kateri občini spada tudi Maverl, hočejo imeti utrakvistično šolo. Dobljčani, seveda le nekaterniki, mej temi višje glave, kakor župan, predstojnik krajnega šolskega sveta in če se ne motim, tudi zastopnik dež. odbora v okrajnem cestnem zastopu, zahtevajo utrakvistični pouk. Prošnja, katero je na nemški jezik preložil neki Črnomaljski meščan za čašo vina, odposlala se je na visoki c. kr. deželni šolski svet z grožnjo: ako nam tega ne dovolite, se obrnemo do Schulvereina in prestopimo v nasprotni tabor, ali kakor pravijo: k Schulvereinu. Mej drugim zahtevajo, da se naj nekateri predmeti meni nič, tebi nič, iz učnega načrta izpuste, da se na ta način dobi zadostno število ur. Tako stoji stvar zdaj. Zakaj in odkod vse to? V Dobljčah je jednorazredna šola. Ondotni g. učitelj poučeval je na željo nekaterih starišev nemščino v posebno določeni uri za tako neznačno plačo, da je niti imenovati nečem. A oni so modri. Čemu plačevati, vsaj ga že itak plačamo, naj poučuje zastonj, dasi ima že itak nad 30 učnih ur na teden.

To uro obiskovalo je res pričetkoma leta 6, reci: šest otrok. Od teh šestih bila sta dva učiteljeva; jeden je bil kmalu izostal in ostali so še trije tuji.

Koliko je pa bilo od teh gori imenovanega predstojnika. Ni jeden. On za šolo godnih otrok zdaj nima. Potrebujemo li naši ljudje nemščino? Z Maverli se še vedno izhaja brez nje. Težko je sicer, kadar predava Maverlski gosp. učitelj, pristen Kočevac, o amerianski trtoreji in drugem poljedelstvu v nemščini, katero je težko razumeti. No pa saj je dosti takih mož, ki znajo v domači besedi še bolje in gotovo ne slabše povedati in razlagati vse to in še več. Tisti, ki hodijo na Nemško, se ne bodejo toliko naučili, da bi z Bavarcem lahko občevali. Sploh pa, ako je res takó potrebno, da se otroci učé nemščine, prosili bi in zahtevali, naj se uči do neke meje, do katere se more dovoliti, a pri tem ne sme drugi pouk nič trpeti. — Glavni in največji uzrok temu usiljevanju nemščine je ta: Ljudje so nahujskani z raznih strani. Za malenkostne obete in dobičkarije izdajajo svoj rod. Največjo ulogo ima seveda Schulverein. Od tod tudi vse izvira. Saj je geslo prijateljev tega društva: „Vom Rinsellus bis zum Kulpastrand“ i. t. d. Tako hitro pač ne pojde, če tudi Dobljčane pridobi, saj se bodo i tem oči odprli. Sicer pa je posadka ob Kulpi še tako močna, da Vam bo zobe pokazala.

Petindvajsetletnica „Narodne čitalnice“ v Kamniku

dné 23. julija 1893.

Ko se je l. 1860. po oktoberski diplomi pričelo tudi mej Slovenci živahnejše gibanje in se je začel vzbujati povsod slovenski narod, bila je prva srb zavednih tedanjih rodoljubov, da so ustvarjali središča, kjer se je sredotočilo vse narodno življenje. Taka središča bile so v prvi vrsti čitalnice, ki so jako blagodejno vplivale povsod na razvoj slovenske narodne zavestnosti. Po mestecih naših šopirila se je pred ustanovitvijo čitalnic tujščina. Tako je bilo pred 25 leti tudi v Kamniku. „Leseverein“, ki so ga vzdrževali ne samo uradniki in bližnji graščaki, ampak tudi mnogi meščani, navzeti sovražnega duha proti našemu milemu materinemu jeziku, je cvetel in čitalnica bila je torej prepotrebna. Zlružili so se rodoljubni možje in jo ustanovili dne 1. julija 1868. Tedanji njeni ustanovniki so bili: Janez Debevec, c. kr. poštar, Aleksander Gasperoti, Jernej Grašek, Ivan Klander, posestniki, Simon Jenko, odvetniški kandidat, Valentin Prevc, odvetnik in Gregor Slaba jna, posestnik, ki je v dolgi vrsti 25 let sodeloval do današnjega dne skoro pri vseh veselicah kot spreten igralec.

Iz početka bilo je število članov le majhno, a že koncem l. 1868. imela je čitalnica nad 50 članov, l. 1873. pa že 100 ter je postala zbirališče vseh Kamniških narodnjakov, kjer so se navduševali meščani v boji za narodne svetinje. Čitalnica priredila je lepo število veselic, prvo leto 7 iger, l. 1870. pa 9 veselic in l. 1871. celo 14. Imela je domačo godbo in pevski zbor, si omislila svoj glasovir in zastavo, ki se je blagoslovila l. 1872. Meščani probujali so se čimdalje bolj in po slavni zmagi v Tržiču priborili so si sčasoma večino v vseh zastopih — Kamnik spreobrnili se je v narodno mesto. L. 1882. poginul je „Leseverein“ in nasprotniki zgubljali so čimdalje bolj pogum. Mej mnogimi postrtovalnimi rodoljubi, ki so si v dolgi vrsti let pridobili posebnih zaslug, odlikovali so se posebno predsedniki: Janez Debevec, Ivan Murnik, dr. Makso Samec in sedanji predsednik gosp. Josip Močnik. Mnogo je storil v vzpodbudo naroda in v prosep čitalnice prerano umrli Jožef Ogrinec, bodisi kot dijak, bodisi pozneje, ko je vsako leto obiskaval svojo rodno vas Podgorje. Začetkoma delovala je čitalnica složno s čestito duhovščino, da reči se mora, da je bila ona glavni steber čitalnici. Žal, da je to trpelo le 15 let in da je danes domača duhovščina čitalnici celo nasprotna, kar je tembolj obžalovati, ker je vsled tega izstopilo več izbornih močij. Zadnja leta se pač niso prirejale veselice tako pogosto, kakor prva leta, vender pa se je čitalnica odlikovala s tem, da so se vpirizajale najboljše in najtežavnejše gledališke igre pod vodstvom zaslužnega režiserja gospoda Josipa Steleta.

Oziraje se na plodno delavnost v dobi 25 let svojega obstanka smela je torej čitalnica Kamniška ponosno praznovati včeraj svojo petindvajsetletnico. Bil je to pravi narodni praznik za prijazni Kamnik, h kateremu so prihiteli rodoljubi iz vseh krajev. Glavni kontingent pa je dala popoldne prestolnica slovenska, katere prebivalstvo je pri vsaki priliki pokazalo, kako žive simpatije goji za krasni naš Kamnik in njega vrle prebivalce.

Ob 9. uri zjutraj dopele so prve deputacije, katere so slovesno vzprejela na kolodvoru vsa Kamniška društva, deputacija Kamniških gospodičin in g. župan Močnik, ki je s toplimi besedami pozdravil došle slavnostne goste. Gospodične pa so okrasile zastave došlih deputacij z venci, člane deputacij pa s krasnimi šopki. V imenu došlih deputacij zahvalil se je starosta „Ljubljanskega Sokola“ g. Hribar, poudarjaje, da je neugodno vreme morda zadržalo marsikoga, da pa ne dvomi, da popoldne prihiti posebno iz Ljubljane mnogo narodnega občinstva in pa korporativno „Sokol“, da pokažejo, kako simpatizujejo z vrlimi Kamničani. Potem se je pomikal slavnostni sprevod v mesto, na čelu domača veteranska godba, potem pa deputacije Kranjske čitalnice z zastavo, pevskega društva „Slavec“ z zastavo in „Ljubljanskega Sokola“ tudi z zastavo, za njimi Kamniški meščani s svojo staro zastavo, pevsko društvo „Lira“ z zastavo, ognjegasnó društvo, veteransko društvo z zastavo in naposled čitalnica Kamniška z zastavo. Raz hiš vihrale su povsod velikanse trobojnice in cesarske zastave, mesto bilo je v praznični obleki in le jako redke so bile hiše,

katerih posestniki so se dali pregovoriti, da so se odtegnili splošnemu navdušenju, ki se je kazalo že na prvi pogled došlecu. Tako nasprotovanje pri tako eminentno narodni slavnosti je pač žalostno. Narodne dame obsipale so goste na raznih krajih s cveticami in šopki. Pred čitalnico deklamovala je gđna. Medvedova pozdrav čitalnici Kamniški ter pripela na zastavo krasen trak, darilo Kamniških Slovencev povodom petindvajsetletnice. Mej navdušenimi Živio-klici in gromenjem topičev, ki so vse jutro od dohoda vlaka pokali na malem gradu, razšli so se potem udeleženci k zajutreku pri Fischerju. Ob polu 11. uri bila je sv. maša v stolni cerkvi, pri kateri je bilo pevsko društvo „Lira“ prav izborna in katere so se udeležila vsa društva in deputacije in velika množica ljudstva. Pri skupnem obedu na Fischerjevem vrtu ni bilo sicer oficijelnih govorov, zato pa so se v prosti zabavi bratili mej saboj zastopniki domačih in vnanjih društev do 3. ure, ko je ves spreved odšel zopet z godbo na kolodvor, da vzprejme popoldanske goste. Kmalu dospel je dolgi Ljubljanski vlak, začule so se sokolske trobente in prikorakali so Sokoli, kakih 40 članov, ki so se pridružili deputaciji. Iz vagonov pa je kar vrvelo, kakor iz kakega ulnjaka. Na kolodvoru čakali so že slovenski biciklisti na krasno okrašenih in s cveticami prepreženih kolesih. Ves spreved pomikal se je zdaj od kolodvora v mesto, na čelu kolesarji, za njimi pa godba in društva, kakor zjutraj. Nebrojna množica došlih gostov in novih deputacij n. pr. Ljubljanske čitalnice itd. razvrstila se je mej posamična društva, vsak okoli svojih zastav in mej Živio-klici, pokanjem topičev in sipanjem cvetic pomikal se je slikoviti spreved po glavnih ulicah mesta do čitalnice, kjer se je razšel. Po vsem Kamniku zavladovalo je nenavadno živahno gibanje in tudi nebo, ki je zjutraj kazalo preteče lice, razvedrilo se je polagoma.

Najsijajnejša točka slavnosti, pri kateri je splošno navdušenje prikipelo do vrhunca, bil je slavnostni koncert v Fischerjevem salonu. Salon in vrt bila sta natlačena polna, da je bilo težko dobiti prostora. Pevsko društvo „Lira“ izvajalo je ves pevski del vsopreda tako eksaktno, da je bil le jeden glas, da je Kamniku čestitati na tako izbornem pevskem zboru, ki ima v gosp. Steletu neumornega in požrtvovalnega vodjo. Posebno odlikoval se je tudi „Lirin“ kvartet in v solo-spevu g. Poblina. Ploskanja po vsaki točki ni bilo prej konca, da so pevci dodali še vselej po jedno točko. Vojaška godba domačega polka pa je svirala z znano spretnostjo in so posebno slovanske skladbe ugajale občinstvu.

Kaj naj pa rečemo o mnogih krasnih govorih in zdravicah, ki so se vrstile druga za drugo? Le redkokdaj je čuti toliko jedrnatih in krepkih besed pri kaki veselici, kakor je to bilo čuti včeraj. Vsi govorniki govorili so z neko izredno navdušenostjo, vso družbo navdajal je nekaki vzvišeni duh narodne odločnosti, katere nam bode morda treba v bližnji bodočnosti. Žal, da nam tesni prostor ne pripušta baviti se obširneje s temi krasnimi govori, izmej katerih omenjamo poglavitne. V imenu čitalnice pozdravil je župan g. Močnik vse goste, na kar mu je odgovoril predsednik Ljubljanske čitalnice vitez dr. Karol Bleiweis. Izborna govoril je starosta Hribar, primerjajoč slovenski kmetijski narod, ki nam je dal že toliko narodne inteligence, širni poljani, odprti sovražnim navalom, ako ni v njej trdnjav. Take trdnjave so zavedna narodna mesta, mej katerimi je Kamnik jedno najodličnejših, ki se je vedno pogumno boril za narodove pravice. Črni oblaki zbirajo se nad domovino, a kakor je solnce danes pregnalo preteče oblake, tako bode tudi čistilni veter narodne zavednosti odgural vse te črne oblake. Proti skupnemu sovragu moramo stati skupno, niti jedna naših težko priborjenih narodnih pravic se nam ne sme kršiti. Kamniško mesto nakitilo se je kot nevesta, a da zavzema tako odlično mesto, je zasluga rodoljubnih meščanov, izmej katerih napije županu g. Močniku. Burno odobravanje kazalo je, da je občinstvo dobro umelo govornika. Dr. Kušar povdarjal je v daljnem navdušenju vzprejetem govoru potrebo sloge, izražal veselje nad doseženim zedinjenjem hrvatske opozicije in nazdravil hrvatski domovini in navzočemu odličnemu zastopniku hrvatskega naroda, grofu Kulmerju, ki biva že nekaj dni v Kamniku v toplih. Sokoli dvignili so grofa na ramena, ki se je oduševljen najtopleje zahvalil kličoč: Živela vzajemna domovina! Dr. Vilfan nazdravil je narod-

nim damam, povdarjajoč veliko važnost narodno probujenega ženstva. Kamniške dame obsipale so danes Sokole s šopki, videli smo, kako narodno probujene so, zatorej kliče: Živelo narodno ženstvo Kamniško! V imenu Celjaskih Slovencev pozdravil je čitalnico Kamniško g. Drag. Hribar, nazdravljajoč posebno narodnemu meščanstvu na Kranjskem. Kot zastopnik Goriške čitalnice oglašil se je g. Gabršček, urednik „Soče“. Mej ustanovitelji Goriške čitalnice bil je tudi mož, ki se je popel do visokega dostojanstva, baron Winkler, ki svojega naslova ni podedoval, nego si ga je sam prislužil. Na to je ponosna čitalnica Goriška, ki srčno pozdravlja svojo sestrico. V imenu čitalnice Kranjske govoril je g. Ciril Pirč, želeč da se povodom 30 letnice Kranjske čitalnice rodi „Gorenjski Sokol“, ki bode delal v naprednem duhu. — Odličen član Kamniške čitalnice obžaluje, da pri slavnosti ni zastopan poleg vseh posvetnih stanov oni stan, ki je stal pri zibelki vseh naših narodnih društev, čestita duhovščina. Obžalujemo, da je zapustila pot, po kateri je hodila prej, a upamo, da pridejo zopet oni časi, ko smo složno delovali, morda niso več dalje. Vsi jedini moramo biti. V tej nadi nazdravlja boljši bodočnosti! Josip Noll nazdravi slovenskim ognjegascem Kamniškim, ki poleg humanitarnega stališča odločno stoje na narodnem stališču. Tako morala bi postopati vsa ognjegasna društva v slovenski kranjski zemlji. V imenu akademične mladine pozdravlja drd Gregorčič čitalnico Kamniško in „Liro“, slavno znano tudi preko deželnih mej. Gđna. Koželjeva zahvalila se je v imenu narodnega ženstva vsem društvom posebno „Sokolu“. Gosp. Dražil v imenu „Slavca“ kliče: Živela čitalnica Kamniška! Istotako v imenu slov. planinskega društva dr. Furlan kličoč: Ne udajmo se tujcu. Brzojavnih pozdravov došlo je lepo število iz vseh krajev, ki so se prečitali in vzeli navdušeno na znanje. Pozdravile so sestrico: Čitalnica Vipavska, Vrhnjska, Vranska in Šišenska, pevsko društvo v Gornjem Gradu in posamični rodoljubi iz Trsta, Ljubljane, Kranja, Idrije, Belovarja, Zagreba, Pulja, Vrhnike itd. itd.

Da je vsled navduševalnih govorov in izbornega petja in glasbe vladala največja navdušenost, pač ni treba povdarjati. Le jeden glas obžalovanja je bil, da se je društvo moralo raziti, ko je ob 1/9. uri odkorakal „Sokol“ na kolodvor in večina Ljubljanskih gostov. Z burnimi živio klici poslavljali smo se od vrlih Kamniških rodoljubov. Mnogo gostov pa je ostalo še pri slavnostnem plesu, ki je bil ob 9. uri v čitalnici. Ples je trajal do ranega jutra in bil kljubu silni vročini tako živahen, kakor že ni bil več let. Udeležili se ga niso samo Kamničanje prav mnogobrojno, nego je ostalo tudi mnogo odličnih gostov. Zabava bila je izborna. Tako zaključila se je prelepa slavnost, ki ostane v neizbrisnem spominu vsem, ki so se je udeležili. —i.

Domače stvari.

— (Tres faciunt collegium!) Iz Zagorja na Šavi se nam piše: Gospodoma Pucu in Brku, ki sta na toli plemenit način uporabila svojo „nadenatorno“ oblast nad slovenskimi naprednjaki, pridružil se je sedaj kot veren drug še Zagorski župnik g. Gross. Poroča se nam od povsem zanesljive strani: Gosp. župnik Gross, ki je toliko ovir delal blagoslovljenju zastave „Zagorskega Sokola“ ter jo pustil blagosloviti le pred cerkvijo, je vse drugačno čast izkazal zastavi delavcev Zagorske steklarne, ki je okičena s pangermanskim (črno-rudečezoltim) trakom. Blagoslovlj jo je v cerkvi ter jo popoldne dal razobesiti raz kor pred velikim oltarjem. A to bi bilo še najmanj! Uprav nezasišano in katoliškega duhovnika naravnost nevredno pa je to, kar je odgovoril g. župnik deputaciji delavcev steklarne na prošnjo za blagoslovljenje zastave. Dejal je: Prav rad in sicer slovesno v cerkvi, ne pa tam, kjer je bila onih (Sokolov) in kamor hodijo ... Tu sledé besede, kakeršnih se celo najsurevejši rovtarski pastir nerad javno poslužuje, ki so pa v ustah katoliškega duhovnika uprav škandalozne. — Tako se torej v Zagorji poživlja mej narodom „versko življenje in verska zavest“. Hic Rhodus! Usojamo si prositi merodajne faktorje, da nas v interesu vere in cerkve skoro rešijo takih mož, kakor sta naš g. župnik in g. kapelan, katerima bomo sicer istotako javno stavili še sledeči vprašanji: 1.) Ali ima g. župnik pravico psovati onega, ki ga pride na zabavišče prosit, naj gre obhajati bolnika? 2.) Ali je dostojna

v ustah duhovnika opazka: Moja jedina tolažba je, da bo ta ali oni kmalo umrl? ... Za vse, kar smo trdili, imamo priče ...

— („Agramer Tagblatt“) priobčil je v sobotni svoji številki rezek dopis iz Ljubljane, naslovljen „Unser Landespfleger“. Dopis se bavi z gosp. bar. Heinom. Ker nam iz ozirov na tiskovne naše razmere ni mogoče posneti, kar piše imenovani list, opozarjamo svoje čitatelje na to številko, zajedno pa priporočamo „Agr. Tagblatt“ prav toplo, ker je to jedini pošteni nemški list, ki simpatično piše tudi o naših razmerah. Zlasti tiste čitalnice, katere imajo kak nemški list, naj se naročé raje na „Agr. Tagblatt“.

— (Torej vender!) Iredentovec dr. Ferdinand Pitteri, je potrjen kot župan Tržaški. Dekret je datovan z dne 19. julija. Jutri popoldne bode slavnostna seja obč. sveta Tržaškega, v kateri bo namestnik vitez Rinaldini instaliral gospoda Pitterija.

— (Umr!) je včeraj v Ljubljani občespoštovani veleposestnik g. Jos. Hočev var v 82. letu svoje starosti. Mož je bil zvest naročnik našega lista ves čas, kar je jel izhajati v Mariboru in odločen pristaš napredne stranke. Vzlic visoki starosti zanimal se je za vse najmanjše dogodbe v našem narodnem življenju. Vsesokolska slavnost ga je zelo veselila; napravil je natančen načrt, kako se je bo udeležil, ali že prvi večer, ko je prišel od koncerta pri Hafnerju vesel in zadovoljen domov, zadel ga je mrtvoud. Ležal je 14 dni. Bodi poštenjaku narodnjaku stare korenine lahka zemljica in blag spomin. — Umr! je v soboto v Zalemlogu nad Škofjo Loko posestnik in trgovec g. Urban Weber, znan vsled velike trgovine s skriljnimi strešnimi ploščami tudi v širših krogih. Bil je star še le 46 let.

— (Zabavni večer) priredi prva moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani na čast skupščinarjem glavnega zbora, jutri zvečer na Hafnerjevem vrtu na sv. Petra cesti. Iz prijaznosti sodeluje pevsko društvo „Ljubljana“ in svira tudi oddelek vojaške godbe. Vspored je prav zanimiv: 1. Koračnica, svira vojaška godba. 2. A. Kreutzer: Overtura k operi „Das Nachtlager in Granada“, svira vojaška godba. 3. G. Eisenhut: „Ustaj rode“, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 4. Ivanovici: „Donauwellen“, valček, svira vojaška godba. 5. * *: „Pesem koroških Slovencev“, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 6. Schinzel: „Phantaise über russische Lieder“, svira vojaška godba. 7. Koudela: „Loizka polka“, svira vojaška godba. 8. A. Nedved: „Zastavenička“, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 9. Jedlicka: „Kleines musikalisches Panorama“, svira vojaška godba. 10. Ipavec: „Domovina“, pesen, svira vojaška godba. 11. Fr. Abt: „Gozdni čar“, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 12. Foerster: „Kranjska slavnostna koračnica“, svira vojaška godba. 13. Volarič: „Za dom“, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 14. Scherenzel: „Liederkranz slov. Lieder“, svira vojaška godba. 15. Bednař: „Jugendstrieche“, polka hitra, svira vojaška godba. Vstopnina za osebo je 20 kr. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Brez dvoma bode zabavni večer privabil prav obilo narodnega občinstva jutri večer na Hafnerjev vrt.

— (Odbor za abiturijentsko veselico v Zagrebu) poslal nam je ta le oklic: Bratje abiturientje! Približal se je čas, ko se je treba resno pripraviti na odhod v bratski nam Zagreb. Uže vrsto let je navada, da se koncem srednješolskih studij združijo hrvatski in slovenski odbojniki v bratskem „zagrijaju“, da v upu na vzajemno podpiranje, na združene moči stopijo med svet, v svesti si, da združena sila vse premore. Zato pa, bratje iz Ljubljane, Novega Mesta, Celja, Maribora, Gradca, Celovca, Beljaka, Gorice, Trsta, udeležite se polnoštevno slavnosti, koju prirede hrv. in slov. abiturientje dne 4. in 5. avg. v kraljevem Zagrebu. Odhod iz Ljubljane je v noči med 3. in 4. avg. o 12/25, bratje iz zelenega Štajerja in Dolenjske pridružijo naj se nam medpotoma. Kdor se želi udeležiti, naznani naj to takoj „osrednj. odboru za odhod v Zagreb“, Ljubljana, Poljanski trg št. 5. —

— (Abiturijentska veselica) slovenskih in hrvatskih učiteljskih in učiteljskih raznih učiteljskih zbrala je v soboto zvečer lep broj mladih kandidatov in kandidatov v dvoranah starega strelišča v skupno veselico. Če ni bilo občinstva toliko, kakor lani, moramo uzrok temu iskati pač v prvi vrsti v neugodno izbranem času, ravno v predvečer slavnosti v Kamniku in v prevelikem številu na-

rodnih zabav. Sicer pa se je veselica izvršila prav dostojno in so pokazali prireditelji lepo sposobnost na glasbenem in deklamatoričnem polju. Prolog govoril je jako razumno in dobro premišljeno gosp. Šabec. Veliko kantato Nedvčedovo „Na razstanku“ pel je moški zbor učiteljskihnikov prav čvrsto, v samospelih pa sta iz prijaznosti sodelovala gg. J. Pavšek in Jos. Nolli. Kantata morala se je na splošno zahtevanje ponoviti. Gdčna. Verhunčeva očarala je zopet občinstvo s simpatičnim svojim glasom in morala pridejati Zajčevi „Domovini“ še jedno točko. Stritarjevo „Sreča, poezija in Preširen“ deklamovala je gdčna. Tomčeva in se pokazala prav inteligentno deklamovalko. Dvočakov težavni koncert za gosli s spremljevanjem glasovira izvedla sta g. Serajnik in gpčna. Hribalova jako povoljno in je g. Serajnik na splošno zahtevanje dodal neko svojo originalno improvizacijo narodne pesmi „Kje so moje rožice.“ Mešani zbor Stegnarjev „Daeva nam pripelji žar“ je naredil najugodnejši utis in je občinstvo burno zahtevalo ga slišati še jedenkrat. Škoda, da se je ponovil samo zadnji del, a ne vsaj druga kitica z jako srečno izvedenim samospelom in ženskim četverspevom gpčnin. Rekarjeve, Vilčnikove, Zwirnove in Cimperšekove. Brzjavnihi pozdravov došlo je mnogo od raznih strani. Po končanem vspredu bila je prosta zabava, oziroma ples, katerega se je udeležilo nad 50 parov plesalk in plesalcev in ki je bil jako animiran. Škoda, da zaradi omenjenega, ne preoblega obiska gmotni uspeh ni tako povoljen in dobrodelnemu narodnemu namenu ne ostane toliko, kolikor bi bilo želeli.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Trbovljah nabrala je 40 kron g. Ana Dimnik; darovali so: Pošiljateljica 10 k., gčna. M. Grošel 2 k., gg. K. Sivka, uradnik juž. žel., 2 k., Sporn, trg. pom., 2 k.; po 1 krono: gospé Ros. Plabšak, posestnica, M. Volkar, gčne. J. Potošak, M. Brezovšek in gg. F. Kalan, obč. odb., A. Vetrnik, kapelan, Šah, učitelj, M. Alešovec iz Opatije, Herman, Lubri, Pust, uradniki prem. dr., Kajtan, obč. odb., Jak. Železnik, posestnik, Kmet, Janez Štrovš, Majer, čevlj. mojstra, Strniša, kraj. mojster, Jak. Jerman, tesar, Jan. Makovec, mlinar, Jos. Medved, Jan. Zvajnar, Izajija Pirc, Afuer, Šober, rudarji. — V Selcih pri Škofi Loki darovala je vesela družba na kegljišči g. Frana Šliberja nabranih 24 kron in sicer: 22 kron kot kazen za narejene planke in izgubljene stave, po 1 k. pa sta darovala gg. Iv. Čemažer in Iv. Demšar. — Zavedna Slovenka s Holmca 1 k., g. Jos. Zadnikar, živinozdravnik v Kamniku, 1 k.; skupaj 66 kron, katere izročimo vodstvu. Živile rodoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) poslali so danes uredništvu našega lista v Ljubljani: g. Grašek v Kamniku 1 k., g. Rozman 2 k., zapadle kazni pri Sokolskem izletu 2 kroni, skupaj 5 kron, katere izročimo vodstvu. Živili darovalci!

— (Promenadni koncert.) Namestu v četrtak dné 27. t. m. svirala bode vojaška godba danes popoldne ob 6. uri pod Tivoli, kakor nam javlja mestno vojno poveljništvo.

— (V Kobaridu) je danes ponedeljek, 24. t. m. popoldne v gostilni „pri Žganu“ občni zbor tamošnje podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. julija. Cesar sporočil je baronici Bauer svoje sožalje na težki izgubi, čutni tudi za državo in za vojsko. Baronici Bauer kondolirali cesarica in vsi nadvojvode.

Dunaj 24. julija. Cesar pride v torek na Dunaj, da se udeleži pogreba vojnega ministra Baura.

Budimpešta 24. julija. Na neki ladiji pri Komoranu primaril se je slučaj neke sumne bolezni. Ministerstvo odredilo zdravniško preiskavo.

Dubrovnik 24. julija. Danes ob 5. uri zjutraj bil tu močan, vertikalni, več sekund trajajoč potres. Vse zgradbe so se tresle.

Sibinj 24. julija. Pri včerajšnjem banketu Rumunov napivalo se je osvoboditvi Rumunov od Madjarov in rumunsko-slovaški vzajemnosti.

Sassnitz 24. julija. Nemški cesar in cesarica sta se danes dopoldne odpeljala v Kiel.

Pariz 24. julija. Volitve v poslansko zbornico so razpisane na dan 20. avgusta.

Pariz 24. julija. Sijamska vlada je odgovorila na francoski ultimatum, a francoska vlada ni zadovoljna. Francoski zastopnik zapusti Bangkok najbrž 26. julija. Jutri obvesti vlada vse velesile, da blokira sijamsko obrežje. Francija je v ultimatumu zahtevala 2 milijona frankov odškodnine in deponiranje 3 milijonov. Sijamska vlada priznava v odgovorn na ultimatum francoske pravice a samo do 18° ter zahteva, naj o stavljenih pogojih razsodi posebna komisija.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. julija	7. zjutraj	735.6 mm.	17.2° C	sl. vzh.	d. jas.	12.80 mm.
	2. popol.	734.1 mm.	29.8° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	734.9 mm.	22.2° C	sl. zah.	obl.	
23. julija	7. zjutraj	736.8 mm.	17.4° C	brezv.	obl.	2.70 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	23.0° C	sl. svz.	jasno	dežja.
	9. zvečer	739.1 mm.	19.4° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 23.1° in 19.9°, za 3.5° in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.40	—	gld. 97.35
Srebrna renta	96.95	—	97.00
Zlata renta	118.90	—	118.90
4% kronska renta	96.95	—	96.55
Akcije narodne banke	980.00	—	980.00
Kreditne akcije	335.40	—	333.90
London	124.55	—	124.90
Napol.	9.88	—	9.90 1/2
C. kr. cekini	5.87	—	5.88
Nemške marke	61.07 1/2	—	61.27 1/2
Italijanske lire	45.20	—	—
Papirnat rubelj	1.30 1/2	—	—

Uršula Hočevnar roj. Pevec javlja v lastnem in v imenu svojih otrok potrtega arca vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njen iskreno ljubljeni mož, oziroma oče, stari oče, brat, svak in strije, gospod

Josip Hočevnar

hišni posestnik v Ljubljani

po kratki a mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 82. letu dōbe svoje, danes ob polu 8. uri zvečer mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dražega umrlega bode dné 25. julija ob 5. uri popoldne v hiši na sv. Petra cesti, mitnica, hiš. št. 23, blagoslovljeno in na pokopališče sv. Krištofa v lastno rakev preneseno.

Svete maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah. (770)

Predragi rajnik bodi priporočen v blag spomin.

V Ljubljani, dné 23. julija 1893.

Potrtilim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je preljubi naš soprog, oziroma oče, gospod

Urban Weber

trgovec in posestnik

včeraj ob polu 11. uri dopoldne, po daljši bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 46. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v torek, dné 25. t. m., ob 9. uri dopoldne.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi na Zalem Logu.

Predražega ranjcega priporočamo v molitev in blag spomin. (769)

Zali Log, dné 24. malega srpana 1893.

Franja Weber rojena Bogataj, soproga. — Alojzij, Leopold, Fran, Ivan, Josip, sinovi. — Amalija, Antonija, Kristina, hčere.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc. Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—157)

Abiturijent

želi gojence na vzprejemne ali ponavljalne izpite pripravljati. (761—3)

Več se izvé pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Komí in štacunsko dekle

ki sta nemščine in slovenščine zmožna, in

učenec

(768—1)

močan, z dostatno šolsko naobrazbo, vzprejmo se v trgovino z mešanimi blagom v nekem mestu na deželi. — Več v bureau Müller-jevem v Ljubljani.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter milo raztopljajoče (1109—38)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več. Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrujenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Postna razpošiljatev vsak dan.